เว็ปไซต์ทำงานอย่างไร

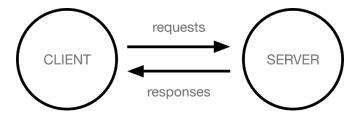
World Wide Web (WWW) หรือเว็บเป็นระบบที่ใช้ในการเชื่อมต่อข้อมูลผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้โปรโตคอล HTTP (Hypertext Transfer Protocol) ซึ่งเป็นโปรโตคอลสื่อสารระหว่างเว็บเซิร์ฟเวอร์และเบราว์เซอร์ การทำงานของ WWW ประกอบด้วยส่วนประกอบหลัก ๆ ดังต่อไปนี้:

- 1. **เว็บเซิร์ฟเวอร์ (Web Server):** เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์หรือเซิร์ฟเวอร์ที่เก็บข้อมูลและไฟล์ของเว็บไซต์ ซึ่งมักใช้โปรแกรม เซิร์ฟเวอร์เช่น Apache, Nginx เป็นต้น เมื่อมีคำขอ (request) จากเบราว์เซอร์ผ่าน HTTP แล้วเว็บเซิร์ฟเวอร์จะตอบกลับด้วยข้อมูลที่ต้องการ
- 2. **เบราว์เซอร์ (Web Browser):** เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการเข้าถึงและแสดงผลข้อมูลจากเว็บไซต์ โดยส่วนใหญ่เบราว์เซอร์ที่รู้จักกัน มากที่สุดคือ Google Chrome, Mozilla Firefox, Safari, Microsoft Edge ฯลฯ ผู้ใช้งานสามารถใช้เบราว์เซอร์ในการพิมพ์ URL (Uniform Resource Locator) เพื่อเข้าถึงเว็บไซต์ที่ต้องการ
- 3. HTML (Hypertext Markup Language): เป็นภาษาที่ใช้ในการเขียนโค้ดของหน้าเว็บไซต์ ซึ่งใช้สำหรับกำหนดโครงสร้างและ รูปแบบของเนื้อหาบนหน้าเว็บ
- 4. HTTP (Hypertext Transfer Protocol): เป็นโปรโตคอลสื่อสารที่ใช้ในการส่งข้อมูลระหว่างเว็บเซิร์ฟเวอร์และเบราว์เซอร์ โดยเมื่อ ผู้ใช้งานเปิดหน้าเว็บในเบราว์เซอร์ เบราว์เซอร์จะส่งคำขอ (request) ไปยังเว็บเซิร์ฟเวอร์และเว็บเซิร์ฟเวอร์จะตอบกลับด้วยข้อมูล (response) ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น HTML และแสดงผลบนเบราว์เซอร์
- 5. URL (Uniform Resource Locator): เป็นที่อยู่ของเอกสารหรือไฟล์บนเว็บ ซึ่งใช้ในการระบุที่อยู่ของเว็บไซต์ที่ผู้ใช้งานต้องการ เข้าถึง

โดยทั่วไปแล้ว การทำงานของ WWW จะเริ่มต้นจากผู้ใช้งานเปิดเบราว์เซอร์และพิมพ์ URL หรือคลิกลิงก์เพื่อเข้าถึงเว็บไซต์ที่ต้องการ จากนั้น เบราว์เซอร์จะส่งคำขอไปยังเว็บเซิร์ฟเวอร์ผ่าน HTTP และเว็บเซิร์ฟเวอร์จะตอบกลับด้วยข้อมูลที่ต้องการ เบราว์เซอร์จะแปลงข้อมูล HTML เป็นหน้าเว็บที่ผู้ใช้งานเห็นได้ และแสดงผลบนหน้าจอของผู้ใช้งาน

Client และ Server

ในระบบเว็บเทคโนโลยี การทำงานระหว่าง Client และ Server จะเกิดขึ้นเป็นลูกศรแบบสองทิศทาง (two-way communication) โดย Client จะ ส่งคำขอไปยัง Server และ Server จะตอบกลับด้วยข้อมูลที่ต้องการ ข้อมูลจะถูกส่งผ่านโปรโตคอลที่ถูกกำหนดไว้ เช่น HTTP, HTTPS และการ สื่อสารระหว่าง Client และ Server จะเกิดขึ้นผ่านการใช้งานเน็ตเวิร์ก อย่างเช่น TCP/IP หรือโปรโตคอลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

Client

Client เป็นส่วนที่อยู่ฝั่งผู้ใช้งาน โดยทั่วไปจะเป็นเบราว์เซอร์ที่ใช้ในการเข้าถึงเว็บไซต์ หรือแอปพลิเคชันที่ใช้งานผ่านเว็บ หน้าที่ของ Client รวมถึง:

- ส่งคำขอ (request) ไปยัง Server เพื่อขอข้อมูลหรือบริการต่าง ๆ เช่น เว็บเพจ, ไฟล์, ข้อมูลจากฐานข้อมูล ฯลฯ
- แสดงผลข้อมูลที่ได้รับจาก Server บนเว็บเบราว์เซอร์
- ประมวลผลและจัดการกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในส่วนของผู้ใช้งาน เช่น การคลิกลิงก์, การกรอกแบบฟอร์ม เป็นต้น

Server

Server เป็นส่วนที่อยู่ฝั่งเซิร์ฟเวอร์ หรือคอมพิวเตอร์ที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่ Client โดยตลอดเวลา หน้าที่หลักของ Server รวมถึง:

- รอรับคำขอ (request) จาก Client ที่เข้ามาผ่านทางเน็ตเวิร์ก
- ประมวลผลคำขอและดำเนินการตามคำขอต่าง ๆ เช่น การเข้าถึงข้อมูลจากฐานข้อมูล, การสร้างหน้าเว็บแบบพิเศษ เป็นต้น
- ส่งคำตอบ (response) กลับไปยัง Client ซึ่งอาจประกอบด้วยข้อมูลที่ขอมาหรือข้อความแจ้งเตือนอื่น ๆ
- จัดเก็บและบริหารจัดการข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเว็บไซต์ หรือแอปพลิเคชันนั้น ๆ

จริง ๆ แล้วมันทำงานยังใง

เมื่อคุณพิมพ์ที่อยู่เว็บลงในเบราว์เซอร์ของคุณ (เพื่อให้เข้าใจง่าย ให้เปรียบเสมือนการเดินไปยังร้านค้า):

- 1. เบราว์เซอร์จะติดต่อไปยังเซิร์ฟเวอร์ DNS เพื่อค้นหาที่อยู่จริงของเซิร์ฟเวอร์ที่เก็บเว็บไซต์นั้นอยู่ (คุณค้นหาที่อยู่ของร้านค้า)
- 2. เบราว์เซอร์จะส่งข้อความ (Request) ผ่านโปรโตคอล HTTP ไปยังเซิร์ฟเวอร์ ขอให้เซิร์ฟเวอร์ส่งสำเนาของเว็บไซต์ให้กับไคลเอนต์ (คุณไปที่ร้านค้าและสั่งสินค้า ในที่นี้ สินค้าคือ หน้าเว็บไซต์)
- 3. หากเซิร์ฟเวอร์อนุมัติคำขอของไคลเอนต์ เซิร์ฟเวอร์จะส่งข้อความ "200 OK" กลับไปยังไคลเอนต์ ซึ่งหมายความว่า "แน่นอนว่าคุณ สามารถดูเว็บไซต์นั้นได้! นี่คือเว็บไซต์" และเริ่มส่งไฟล์ของเว็บไซต์ให้กับเบราว์เซอร์เป็นชุดข้อมูลเล็ก ๆ ที่เรียกว่าแพ็กเก็ตข้อมูล (ร้านค้าจะให้ สินค้าให้คุณ และคุณก็นำสินค้ากลับมาบ้านของคุณ)
- 4. เบราว์เซอร์จะประกอบ (Assemble) และแสดงเว็บเพจเต็มรูปแบบให้คุณเห็น (แกะดูสินค้ามาที่บ้านของคุณ ได้สินค้าใหม่ที่สวยงาม และน่าตื่นเต้น)

DNS (Domain Name System)

DNS ทำหน้าที่แปลงชื่อโดเมน (Domain Name) ให้เป็นที่อยู่ IP (IP Address) ที่เซิร์ฟเวอร์สามารถเข้าถึงได้ โดยทำงานตามขั้นตอนดังนี้:

- 1. เมื่อผู้ใช้งานป้อนชื่อโดเมนลงในเบราว์เซอร์ เช่น www.example.com เบราว์เซอร์จะส่งคำขอ DNS lookup ไปยังเซิร์ฟเวอร์ DNS ที่ตั้ง ค่าไว้เพื่อการแปลงชื่อโดเมน
- 2. เบราว์เซอร์จะส่งคำขอ DNS lookup ไปยังเซิร์ฟเวอร์ DNS ที่ถูกกำหนดให้ในการติดต่อเป็นไปตามลำดับ ซึ่งอาจเป็น DNS resolver ภายในองค์กรหรือเซิร์ฟเวอร์ DNS สาธารณะที่ให้บริการ
- 3. เซิร์ฟเวอร์ DNS ที่ได้รับคำขอจะทำการค้นหา Name Server ของโดเมนที่ถูกต้อง โดยเรียกใช้งาน DNS Root Servers ที่มีทั้งหมด 13 เซิร์ฟเวอร์ ซึ่งจะได้รับข้อมูลเซิร์ฟเวอร์ DNS ระดับสูงของโดเมนนั้น ๆ

- 4. เซิร์ฟเวอร์ DNS จะส่งคำขอแบบ recursive ไปยังเซิร์ฟเวอร์ DNS ระดับสูงของโดเมนนั้น ๆ เพื่อค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับโดเมน เซิร์ฟเวอร์ DNS ระดับสูงจะทำการวิเคราะห์และติดตามรายการเซิร์ฟเวอร์ DNS ต่อไป เพื่อค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโดเมน
- 5. เชิร์ฟเวอร์ DNS ระดับสูงจะส่งคำตอบ DNS response กลับไปยังเชิร์ฟเวอร์ DNS ที่ส่งคำขอ และคำตอบจะรวมถึงที่อยู่ IP สำหรับ โดเมนที่ต้องการ
- 6. เซิร์ฟเวอร์ DNS ที่ส่งคำขอจะได้รับคำตอบ DNS response จากเซิร์ฟเวอร์ DNS ระดับสูง และจะส่งคำตอบกลับไปยังเบราว์เซอร์ที่ได้ ส่งคำขอ DNS lookup
- 7. เบราว์เซอร์จะได้รับที่อยู่ IP จากคำตอบ DNS response และจะใช้ที่อยู่ IP นี้ในการเชื่อมต่อกับเว็บไซต์ที่ผู้ใช้งานต้องการเข้าถึง จากนั้นเบราว์เซอร์จะแสดงผลเว็บไซต์ให้กับผู้ใช้งาน

โดยการทำงานของ DNS ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงเว็บไซต์โดยใช้ชื่อโดเมนที่จำเป็นแทนที่จะต้องจำที่อยู่ IP ของเว็บไซต์นั้น ๆ และช่วยให้ เกิดการเชื่อมต่อและสื่อสารระหว่างเบราว์เซอร์และเซิร์ฟเวอร์ได้อย่างราบรื่น

โปรโตคอล (Protocol)

โปรโตคอล เป็นชุดกฎเกณฑ์และกฎเกณฑ์ที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ข้อมูลและข้อความสามารถถูกส่งและรับรู้ได้ อย่างถูกต้องและเป็นระเบียบ โปรโตคอลรับผิดชอบในการกำหนดรูปแบบข้อมูลที่จะถูกส่ง, โครงสร้างข้อความ, ขั้นตอนวิธีการสื่อสาร และ วิธีการจัดการข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในการสื่อสาร

สำหรับเว็บเทคโนโลยีสำคัญ โปรโตคอลที่มีบทบาทสำคัญได้แก่:

- 1. HTTP (Hypertext Transfer Protocol): เป็นโปรโตคอลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างเบราว์เซอร์และเซิร์ฟเวอร์ในรูปแบบของข้อความแบบ ไฮเปอร์เท็กซ์ (Hypertext) เป็นพื้นฐานในการส่งคำขอและรับคำตอบเว็บ และใช้ในการแสดงผลเว็บไซต์ที่เราเห็นบนเบราว์เซอร์
- 2. HTTPS (Hypertext Transfer Protocol Secure): เป็นรูปแบบของ HTTP ที่มีการเพิ่มความปลอดภัย โดยใช้การเข้ารหัสข้อมูลที่ถูกส่ง ระหว่างเบราว์เซอร์และเซิร์ฟเวอร์ โปรโตคอลนี้ใช้ในการสื่อสารที่เกี่ยวกับข้อมูลที่ละเอียดและที่ต้องการความปลอดภัย เช่น การทำ ธุรกรรมทางการเงินออนไลน์
- 3. TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol): เป็นชุดโปรโตคอลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างคอมพิวเตอร์ในเครือข่าย อินเตอร์เน็ต โปรโตคอล TCP/IP เกี่ยวข้องกับการแบ่งข้อมูลเป็นแพ็กเก็ต เชื่อมต่อเครือข่าย ติดตามเส้นทางของแพ็กเก็ต เป็นต้น
- 4. DNS (Domain Name System): เป็นโปรโตคอลที่ใช้ในการแปลงชื่อโดเมนเป็นที่อยู่ IP ที่เซิร์ฟเวอร์สามารถเข้าถึงได้ เมื่อเราพิมพ์ที่อยู่ เว็บในเบราว์เซอร์ เป็นบริการที่สำคัญในการเชื่อมต่อไปยังเว็บไซต์ที่ต้องการ

์ โปรโตคอลเหล่านี้ทำงานร่วมกันเพื่อให้การสื่อสารระหว่างเบราว์เซอร์และเซิร์ฟเวอร์เป็นไปอย่างราบรื่นและปลอดภัยในเว็บเทคโนโลยี

Developers must know

สำหรับนักพัฒนาเว็บไซต์เพื่อพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันหรือเว็บเซอร์วิส (Web Application or Web Services) ควรมีความรู้และทักษะต่อไปนี้:

- 1. HTML (Hypertext Markup Language): เป็นภาษาหลักในการสร้างโครงสร้างและเนื้อหาของหน้าเว็บไซต์ จะใช้ในการสร้าง โครงสร้างของเว็บและเพื่อแสดงข้อมูลให้กับผู้ใช้งาน
- 2. CSS (Cascading Style Sheets): เป็นภาษาที่ใช้ในการกำหนดรูปแบบและสไตล์การแสดงผลของหน้าเว็บ จะใช้ในการจัดรูปแบบ เพื่อทำให้เว็บไซต์ดูสวยงามและมีการจัดวางเนื้อหาอย่างเหมาะสม
- 3. JavaScript: เป็นภาษาโปรแกรมมิ่งที่ใช้ในการเพิ่มความประสิทธิภาพและความประสบความสำเร็จในการสร้างเว็บแอปพลิเคชัน สามารถใช้ในการจัดการเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนเว็บไซต์ การเรียกใช้งาน API, การจัดการข้อมูลแบบอื่น ๆ และอื่น ๆ
- 4. **เครื่องมือพัฒนาเว็บ:** สำหรับการพัฒนาเว็บไซต์ จำเป็นต้องใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น Text Editor, Integrated Development Environment (IDE) เช่น Visual Studio Code, Sublime Text, หรือ WebStorm เพื่อเขียนแก้ไขและบริหารจัดการโค้ด เครื่องมือตรวจสอบ ข้อผิดพลาด (Debugger) เพื่อตรวจสอบและแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น และเครื่องมืออื่น ๆ ที่ช่วยในกระบวนการพัฒนาเว็บ
- 5. APIs (Application Programming Interfaces): ในกรณีที่ต้องการเชื่อมต่อกับบริการหรือแหล่งข้อมูลภายนอก เช่น การใช้งาน Google Maps, การเรียกใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูล หรือการติดต่อกับบริการอื่น ๆ ที่ให้บริการผ่าน APIs สำหรับการพัฒนาเว็บไซต์จำเป็นต้อง เข้าใจและใช้ APIs ให้ถูกต้อง
- 6. **การจัดการฐานข้อมูล:** ในกรณีที่ต้องการเก็บข้อมูลหรือดึงข้อมูลจากฐานข้อมูล เช่น MySQL, PostgreSQL, MongoDB เป็นต้น นักพัฒนาจะต้องมีความรู้ในการออกแบบและใช้งานฐานข้อมูลในเว็บไซต์

นอกจากนี้ยังควรมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำงานของเว็บเซิร์ฟเวอร์ เรื่องการรักษาความปลอดภัย (Security) เช่น HTTPS, Cross-Site Scripting (XSS), Cross-Site Request Forgery (CSRF) และเครื่องมือในการทดสอบและประสิทธิภาพของเว็บไซต์ เช่น Load Testing, Performance Optimization ฯลฯ

นอกจากภาษา ความรู้ทักษะด้านการออกแบบ UI/UX และการทำ Responsive Web Design ยังมีความสำคัญในการพัฒนาเว็บไซต์ที่ดีและมี ประสิทธิภาพ

ภาษา HTML

มีหลาย tag ที่สำคัญ และสามารถแบ่งเป็นกลุ่มต่าง ๆ ได้ดังนี้:

- 1. Document Structure Tags: ใช้สำหรับการกำหนดโครงสร้างของเอกสาร HTML
 - <!DOCTYPE html>: กำหนดประเภทของเอกสาร HTML
 - <html>: กำหนดเริ่มต้นและสิ้นสุดของเอกสาร HTML
 - <head>: บรรจุข้อมูลเมตาและลิงก์ไปยังสไตล์ชีตและสคริปต์ JavaScript
 - <title>: กำหนดชื่อเรื่องของเอกสาร HTML ที่แสดงในแท็บของเบราว์เซอร์
 - <body>: บรรจุเนื้อหาหลักของเว็บเพจ
- 2. Text Formatting Tags: ใช้สำหรับการจัดรูปแบบข้อความ
 - <h1> ถึง <h6>: กำหนดหัวข้อขนาดต่าง ๆ
 - : กำหนดย่อหน้า
 - : ทำให้ข้อความเป็นตัวหนา
 - <i>: ทำให้ข้อความเป็นตัวเอียง
 - : ทำให้ข้อความเป็นตัวหนา
 - : ทำให้ข้อความเป็นตัวเอียง
 - <small>: ทำให้ข้อความเล็กลง
 - : ขีดฆ่าข้อความ
 - <ins>: ขีดเส้นใต้ข้อความ
 - <sub>: ทำให้ข้อความเป็นตัวห้อย
 - <sup>: ทำให้ข้อความเป็นตัวยก
- 3. Link and Image Tags: ใช้สำหรับการสร้างลิงก์และแทรกภาพ
 - <α>: สร้างลิงก์
 - : แทรกภาพ

- 4. List Tags: ใช้สำหรับการสร้างรายการ
 - aร้างรายการที่ไม่มีลำดับ (unordered list)
 - : สร้างรายการที่มีลำดับ (ordered list)
 - : กำหนดรายการใน หรือ
- 5. Table Tags: ใช้สำหรับการสร้างตาราง
 - : สร้างตาราง
 - : สร้างแถวในตาราง
 - : สร้างเซลล์ในแถว
 - : สร้างเซลล์หัวข้อในแถว
- 6. Form Tags: ใช้สำหรับการสร้างฟอร์ม
 - <form>: สร้างฟอร์ม
 - <input>: สร้างอินพุตต่าง ๆ เช่น ข้อความ, ปุ่ม, ช่องทำเครื่องหมาย, และอื่น ๆ
 - <textarea>: สร้างพื้นที่ให้ผู้ใช้ป้อนข้อความ
 - <button>: สร้างปุ่ม
 - <select>: สร้างเมนูแบบเลื่อนลง
 - <option>: กำหนดตัวเลือกใน <select>
- 7. Semantic Tags: ใช้สำหรับการกำหนดความหมายของเนื้อหา
 - <header>: กำหนดส่วนหัวของเอกสารหรือส่วนหนึ่งของเอกสาร
 - <footer>: กำหนดส่วนท้ายของเอกสารหรือส่วนหนึ่งของเอกสาร
 - <main>: กำหนดเนื้อหาหลักของเอกสาร
 - <section>: กำหนดส่วนหนึ่งของเอกสาร
 - <article>: กำหนดบทความ
 - <aside>: กำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาหลักของเอกสาร

• <nav>: กำหนดการนำทางลิงก์

CSS (Cascading Style Sheets)

มีหลายคำสั่งที่สำคัญ และสามารถแบ่งเป็นกลุ่มต่าง ๆ ได้ดังนี้:

1. Text and Font Styles: ใช้สำหรับการจัดรูปแบบข้อความและฟอนต์

• color: กำหนดสีของข้อความ

• font-family: กำหนดฟอนต์ของข้อความ

• font-size: กำหนดขนาดของฟอนต์

• font-weight: กำหนดความหนาของฟอนต์

• text-align: กำหนดการจัดวางข้อความ (left, right, center, justify)

• text-decoration: กำหนดการตกแต่งข้อความ (none, underline, line-through, overline)

2. Box Model: ใช้สำหรับการจัดรูปแบบของกล่องที่รอบรัดองค์ประกอบ HTML

• margin: กำหนดระยะห่างของขอบภายนอก

• padding: กำหนดระยะห่างของขอบภายใน

• border: กำหนดขอบ

• width and height: กำหนดความกว้างและความสูง

3. Layout Properties: ใช้สำหรับการจัดรูปแบบและการวางตำแหน่งขององค์ประกอบ

• display: กำหนดวิธีการแสดงองค์ประกอบ (block, inline, none, flex, grid)

• position: กำหนดวิธีการวางตำแหน่ง (static, relative, absolute, fixed, sticky)

• top, bottom, left, right: กำหนดตำแหน่งเมื่อใช้กับ position

• float: กำหนดวิธีการลอยขององค์ประกอบ

• clear: กำหนดวิธีการล้างการลอย

4. Background and Color: ใช้สำหรับการจัดรูปแบบพื้นหลังและสี

• background-color: กำหนดสีพื้นหลัง

- background-image: กำหนดรูปภาพพื้นหลัง
- background-repeat: กำหนดวิธีการทำซ้ำรูปภาพพื้นหลัง
- background-position: กำหนดตำแหน่งของรูปภาพพื้นหลัง
- background-size: กำหนดขนาดของรูปภาพพื้นหลัง
- 5. List and Table Styles: ใช้สำหรับการจัดรูปแบบรายการและตาราง
 - list-style-type: กำหนดรูปแบบของเครื่องหมายรายการ
 - list-style-position: กำหนดตำแหน่งของเครื่องหมายรายการ
 - border-collapse: กำหนดวิธีการรวมขอบของตาราง
 - border-spacing: กำหนดระยะห่างระหว่างขอบของตาราง
- 6. Pseudo-classes and Pseudo-elements: ใช้สำหรับการกำหนดรูปแบบในสถานะหรือส่วนที่เฉพาะเจาะจงขององค์ประกอบ
 - :hover, :active, :visited, :focus: กำหนดรูปแบบของลิงก์หรือองค์ประกอบอื่น ๆ ในสถานะที่แตกต่างกัน
 - ::before, ::after: ใส่เนื้อหาก่อนหน้าหรือหลังจากองค์ประกอบ